

I. střední škola ve Střekově.

1950-51.

č. ~~2.~~ a 3. + 4.

MLADÝ BUDOVATEL

Ženy bojují svou prací
za mír!

1. máj- svátek pracujících.

Letošní 1. máj jsme ve znamení budovatelské práce a boje za
hlavním heslem letošního svátku pracujících bylo:

Za mír, za vlast, za socialismus!

Všichni pracující naší vlasti vyšli společně manifestovat za mír.
V předních řadách průvodu kráčeli nejlepší pracovníci- úderníci a
zlepšovatelé. Příslušníky ČSM jsme poznali podle radostných úsměvů
a chrpově modrých košil. Hned za nimi pochodovali pionýři, naše dr-
sněns. Hrdě nesli své rudé šátky, které je zavazují, aby plnili úk-
loň na ně republika klade. Dlouhá řada alegorických vozů doplňoval
schůtný nářový průvod, který byl opravdu důstojnou oslavou svátku
šech pracujících.

J. Lisowiecová, II.B.

Pochod míru.

V dubnu se zúčastnili žáci a žákyně naší školy pochodu míru.
Svaz se k nám připojili pracující z továrny a společně s námi p-
lovali do Krásného Března. Cestou se k nám přidávali pracující z
ních vesnic. Z Krásného Března jsme šli na Lidické náměstí, kde
proslov ministr zdravotnictví dr. J. Plojhar, Mluvil o významu po-
míru. Ostře kritisoval útočnou politiku západních imperialistů a
militerisaci západního Německa. Manifestace byla ukončena Písní p-

P. Mottl, III.roč.

Účast mládeže na budovatelském úsilí našeho národa.

Mírové budování! Nejaktuálnější věc, první povinnost nás všech
žeží se ji vyplnit všichni, ale heslo "Mladí vpřed", nás zavazuj-
stát v prvních řadách budovatelů lepšího zítřka. Na toto heslo na-
zuje další "Co svazák, to úderník!". Nejen svazáci, ale i jejich na-
kerádi pionýři pochopili a snaží se seč mohou. Hlavním úkolem pi-
ýři i ostatní školní mládeže je učení. Škola je připravuje na bud-
vet, Všichni žáci nejsou stejně schopní, ale přátelskou pomocí se
cos nepravít.

Přátelství ovšem nespočívá v tom, že dáváš opisovat. Ne, opisování a napovídání chceme zcela odstranit.

Vedle školních povinností máme i jiné úkoly. Sběr odpadových surovin—účinná pomoc znárodněnému průmyslu. Naše město bylo velmi postiženo válkou, nyní se upravuje. To je další možnost pro mladé budovatele. Po odpolední brigádě často máme kulturní vystoupení. Kulturním programem zpestřujeme schůzky pracujících.

Naš průmysl potřebuje nejen odpadové suroviny, ale i dřevo. Zalesňujeme holé stráně našich hor.

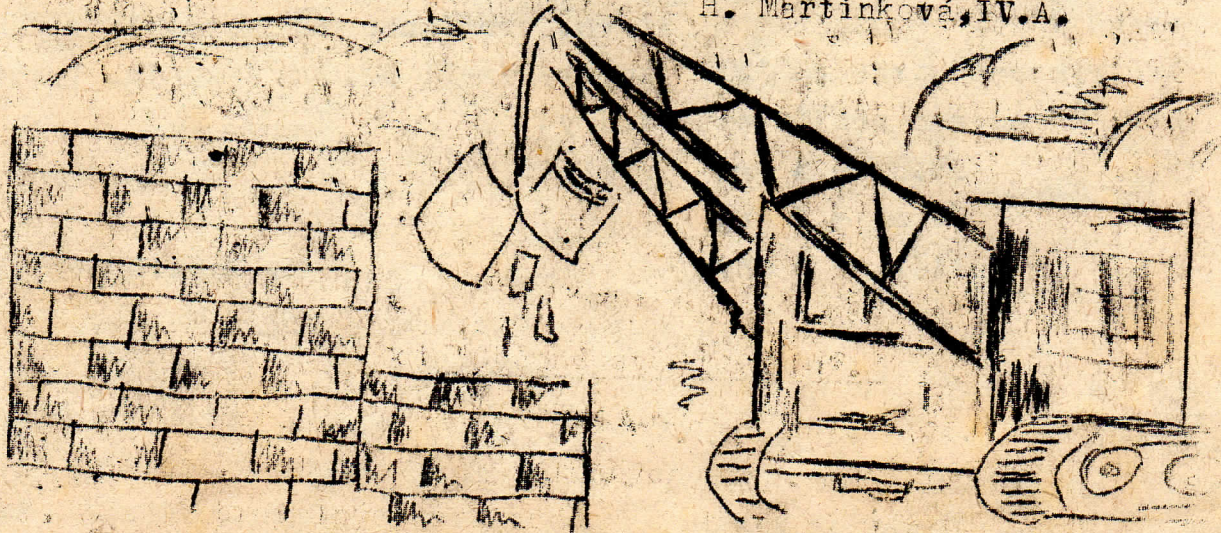
Jsmě v posledním ročníku střední školy, až vyjdeme, budeme nadále snažit budovat socialismus. Víme, že nejsme sami. Po našem stojí proletariát celého světa. Vrtáčka, soustruh, kladivo, kniha, pero a štětec jsou stejně účinné zbraně a jistě daleko účinnější než atomová bomba. Účinnější proto, že je jich mnoho a všechny pojí vědomí, že bojují za společný a spravedlivý cíl.

F. Zemánek, IV.B.

Účast na akci "Občané svému městu".

V našem městě je pořádána akce "Občané svému městu". Je to pokus, aby Ústí n. Lab. bylo zbaveno válečných stop. Muži i ženy si dali závazky, že v dobrovolných brigádách pomohou při úpravě města. Ani my mladí jsme nezůstali pozadu a připojili se k této akci. Žáci z jednotlivých tříd si stanovili závazky o určitém počtu hodin. Nižší ročníky odpracují 100-150 hodin, vyšší ročníky 200-400 hod. Na první brigádu jsme šli v neděli 4. března 1951. Na pracovišti čistili a rovnali chodníky. Aby se nám z nich netvořily pyramidy, odvážela ceta cihly na správné místo. Směna byla od 7hod. 30min. do 13hod. Ani se nám nechodilo domů, neboť práce byla zajímavá a šla rychle od ruky při hudbě vysílávané rozhlasem. O přestávce jsme podepsali mírovou resoluci, která svědčí o tom, jak naši občané bojují za mír. Ván všem, kteří jsou zavázali k tomuto úkolu, přeji mnoho zdaru a úspěchu.

H. Martinková, IV.A.

Po dlouhá léta žili jsme pod okovy pánů,
dlouho naše dělnická třída nesla jejich vládu,
teď však nový svět se z ran lidu klove,
teď dělnictvo senklo se v gardy pokrokové.

Nám noví lidé staví lepší řád,
nám úředníci staví štěstnou budoucnost.

V naší zemi je nás tisíce pionýrů,
s námi buduje se v míru.
My, pionýři umíme zem milovat,
umíme pro ni však také bojovat.

Krásná je tato naše doba,
my jí tu krásu zachováme,
naše budování nezadrží žádná zloba,
my nad celým světem nocně zavoláme.

"Ať žije mír!"

R. Klupáková, IV.A.

Sázení stonků.

Jednoho dubnového dne byla bouřlivě přijata zpráva, že pojedeme sázet stonky. Hned druhý den jsme se sešli u autobusové stanice. Jízda autobusem do Malečova ubíhala velmi rychle. V Malečově jsme vzali motyky a sazenice a s panem Greplem jsme se odebrali na nové plochy do lesů. Pan hajný nás rozdělil do dvou skupin. První polovina žáků kopala jámky, druhá část žáků sazenice vkládala do jamek a nekypřenou hlínou je přikrývala a udusala. Tímto způsobem práce pokračovala celý den. Ve 12 hod. jsme měli vždy oběd, který za nás přivezli ze školní stravy. V odpoledních hodinách jsme vyrazili domů s úspěchem na rtech, neboť nás uspokojovalo vědomí dobře vykonané práce. Celkem jsme vysázeli 52.000 sazenic. Vysazování stonků se zúčastnily tyto třídy:

IV.B. - 3 dny

IV.A1 - 4 dny

III. - 3 dny.

H. Martinková, IV.A

Čím budu?

Touto otázkou jsem se příliš nezabývala. Teprve nyní, když už je již brzo opuštím střední školu, zamyslela jsem se trochu a přemýšlela jsem, pro jaké povolání bych se měla rozhodnout.

Letos nás ve škole navštívily dívky z kevooprůmyslu ze závodu ČKD Děčín. Vyprávěly nám tolik zajímavého o svém povolání, že jsem se rozhodla pro jemnoumechaniku. Své budoucí povolání jsem poznala i též ve dvou závodech a to v Metře a v Armaturce, kde jsme byli na inkursi. Práce v těchto závodech se nám velmi líbila. Nyní již víme, že do strojírenství nepatří jenom muži, ale plným právem mohou po jejich boku nastoupit i ženy.

Vynasnažím se, abych ve svém povolání pracovala co nejlépe a pomohla tak plnit náš pětiletý plán.

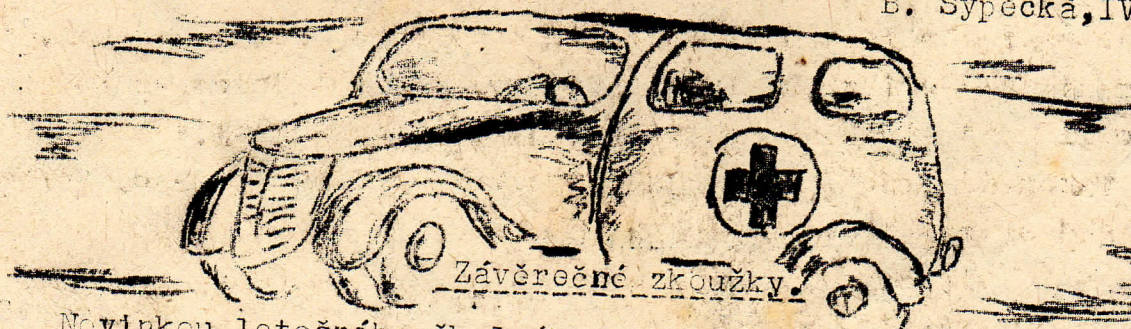
M. Popelková, IV.A.

Mé budoucí povolání.

Již od dětství jsem chtěla být učitelkou na mateřské škole nebo ošetrovatelkou. Obě povolání jsou krásná a teď opravdu nevím, pro které se mám rozhodnout. Jako učitelka mateřské školy bych připravovala malé děti pro vstup na národní školu. Učila bych je milovat naši republiku, pana presidenta Gottwalda, Sovětský svaz a všechny pracující lid. Když se stanu ošetrovatelkou, vynasnažím se, abych vyhověla nemocným a tím mírnila jejich bolesti, protože chci, aby všichni lidé byli zdraví a mohli pracovat pro lepší zítřek nás všech.

B. Sypecká, IV.B.

Závěrečné zkoušky.

Novinkou letošního školního roku jsou závěrečné zkoušky, jež budou konat žáci a žákyně opouštějící střední školu. Zkoušky nemají být pro nás nějakým hrozným nučením, z něhož máme již teď mít plnou strachu, nýbrž celkovou přehlídkou vykonané práce. Zkouška má být pro nás příležitostí, abychom se pochlubili tím, čemu jsme se naučili. Byli jsme již dokonale informováni o průběhu zkoušek. Písenné práce budou z jazyka českého a z matematiky. Ústní zkoušení bude rovněž

z jazyka českého, z matematiky, z ruštiny a z výběrových přednášek fyzika, chemie, přírodopis a dějepis. Připomíná se též, že ten, kdo nebude zkoušen z dějepisů, dostane ještě otázku ze společenských věd. Tyto zkoušky jsou pro nás velmi závažné, neboť budoucnost závisí na našem budoucím povolání.

J. Bednářová, IV.A.

Nešťastný úkol.

Ve všech třídách visí nový školní řád a pod ním podpisy všech žáků, kteří se zavazují, že jej budou plnit. Nový školní řád podepsali všichni, tedy by ho měli také všichni plnit. Bohužel u nás tomu vždycky tak není. Smutný pohled je na žáky, kteří ráno shánějí někoho, kdo by jim dal opsat úlohu. Ráno přijdeš do školy a mezi dveřmi tě uvítá smutný hlas kamaráda: "Máš úkol? Dej mi ho opsat." Takové a podobné otázky se ozývají u nás častěji. Musí to být?

Z. Bastlová, I.A.

Návštěva u Evy Kuntové v Dětském domově.

Dne 15.4.1951. jsme navštívily Evu Kuntovou v Dětském domově. Když nás Eva uviděla, byla ráda, že jsme ji navštívily, a pozvala nás dovnitř. Nejdříve nás provedla po celé zahradě. Ukázala nám bazén a hřiště, na kterém si děti hrály. Když nám bylo zima, šly dovnitř, kde nám ukázala jejich učebnu a jídelnu. V půllitáté měli svačtinu: pudink s třesněmi. Velice se nám tam líbilo a slíbily jsme Evě, že se k ní přijdeme opět podívat. Velice nás těší, že má Eva tak krásný druhý domov.

I. B. Marie Kypcová,
I. B. Milena Mišková.

Naše zahrádka.

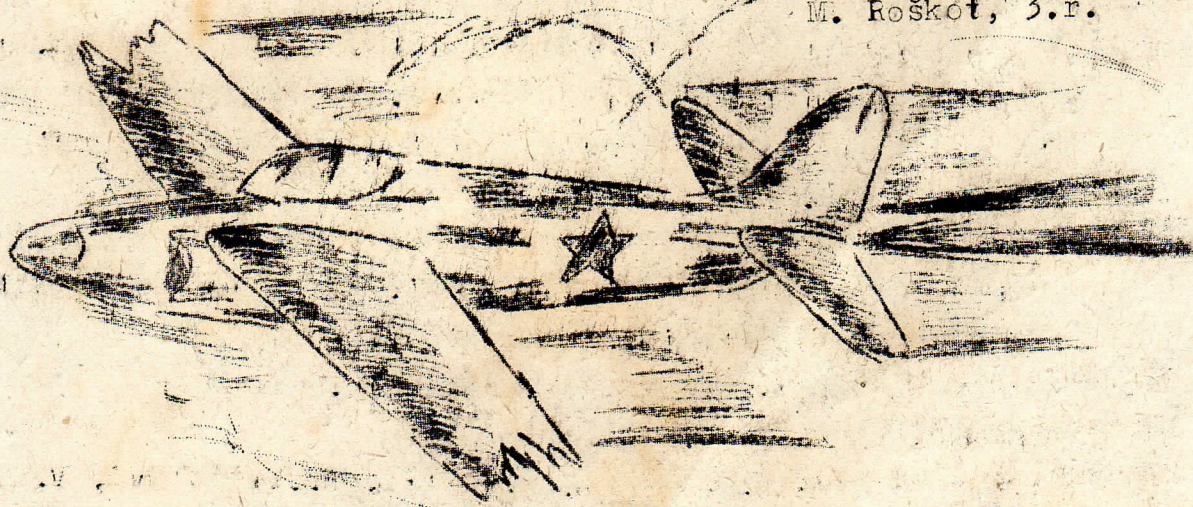
Zahrádka nám byla přidělena 12. ledna 1951. Hned jsme začali pracovat. Nejdříve jsme zahrádku zryli. Později jsme upravovali záhonky. Třídní pan učitel nám pomohl sehnat různé květiny. Také žáci nám přinesli různé druhy rostlin. Když záhonky byly upraveny, sázeli jsme květiny a zeleninu. Rostlinky zaléváme dvakrát týdně. Pracujete také jako my? Snažte se být mezi prvními!

Dějiny letectví.

Již od svého vzniku snažilo se lidstvo ovládnout vzdušný oceán. Částečně se to počalo bratřím Montgolfierům. Byli to Francouzi, kteří vynalezli, lépe řečeno objevili, balon na horký vzduch. Později byly balony plněny vodíkem, avšak všechny balony i s pozdějšími vzducholodmi byly hříčkou větru. Proto začala v lidských hlavách klíčit myšlenka na letadlo těžší než vzduch, které by odolalo větru. Bylo několik pokusů o toto letadlo avšak pokusy skončili nezdarem.

Také ruský námořní kapitán Možajskij se snažil sestrojiti letadlo, které mělo čtyřkolový podvozek, jednu tažnou a dvě tlačné vrtule, kabínu s několika přístroji. K jeho pohonu použil Možajskij parní motor. Letadlo výborně létalo, ale carská vláda zničila tento vynález. Kolem roku 1905 začali létat bratři Wrightové na svém kluzáku, který později přeměnili na motorové letadlo. Kolem roku 1910-1911 se již na světě ve veselém létalo. Tyto stroje byly sice více na zemi než ve vzduchu avšak někdy se přece do vzduchu dostaly. Některá letadla již poměrně slušně létala. Francouz Louis Bleriot na svém letadle Bleriot XI přeletěl kanál La Manche. Po první světové válce byla již letadla dokonalejší. Některá dosahovala rychlosti až 200 kilometrů za hodinu. Před druhou světovou válkou dosahovala letadla rychlosti průměrně 450-500 km/hod. Fašistické Německo, které bylo posíleno letadly francouzskými, československými, polskými aj., provedlo útok na SSSR. Tam jejich pančery a letecké hordy čekala zbraň v podobě krupobití olova a svistotu strel sovětských letadel. Jakovlevy a Levočkinovy se staly postrachem německých kolon a transportů. Sovětský svaz má však také výkonná trysková a raketová letadla. Čtyřmotorový Il-18 je dnes jedním z nejpopulárnějších tryskových letadel inženýra Iljuškina.

M. Roškot, 3.r.

Viděli jsme operu „Hubička“.

Ve středu 25 dubna, jsme shlédli v divadle Zdeňka Nejedlého operu Bedřicha Smetany Hubičku. Tuto krásnou prostonárodní operu složil Smetana v době, kdy již byl úplně hluchý. Libreto k ní napsala Marie Krásnohorská, podle pívičky Karoliny Světlé. Děj opery se odehrává v české pohraniční vesnici. Lukáš, kterému zemřela nenilovaná žena, jde prosit k Palouckým o Vendulku. Otec Paloucký mu ji svěří. Oba snoubenci jsou však velmi vznětliví a brzy vypukla domácí roztržka. Rozhněval se pro Hubičku Lukáš na svou Venduličku. Lukáš odchází do hospody. Vendulka zpívá dítěti, jež Lukášovi zanechal jeho první žena dvě nejkrásnější ukolébavky - Letěla bělounká holuška na Hajej máj andílku. Lukáš se vrací z hospody a ztropí pod okny neřest. Vendulka před ním prochází do lesa k tetě Martince. Martinka máhá pošeračků. Vezme s sebou také Vendulku. Vendulka se setká v tomto lesě s finanční stráží. Když se obě vrací z lesa čeká už u Martičiny oháloučky zástup vesničanů s Lukášem, který již uznal svou vinu. Lukáš se smíří s Vendulkou a čají si Hubičku. Dlouho nám buď v duši znít krásné melodie Hubičky.

M. Šolín IV. b.

Poznámky redakce.

Meznar, III. podobnou práci napsala Martinková ze IV.A. Doufáme, že tvůj příští článek bude uveřejněn.

Kvasil o Reis, I.B. váš článek měl mnohé nesrovnalosti. Pokuste se o lepší práci.

Považujte toto číslo za dvojčíslo. Vyšlo opožděně, jelikož rozmnožovací přístroj násic v opravě. Do konce školního roku vyjde ještě jedno číslo. Upozorňujeme proto, že příspěvky nutno odevzdat do konce května.

Časopis vydává žákovská organizace 1. střední školy v Ústí n. Lab. Martinková. Číslo vyšlo 16. května 1931.

Redakce časopisu: F. Zenánek, M. Šolín.

Ilustrace: J. Zbranek; J. Krtil.

Technické práce: F. Zenánek, M. Šolín, M. Vrúbelová, V. Macková, M. Tlapáková.

Pedagogický dozor: odb. uč. B. Příbrská.

Tisk: 100 výtisků.